

روند صلح در چیاپاز مجددًا زیر سؤال رفت

معاون فرمانده مارکوس طی بیانیه ای اعلام کرده است «تا زمانی که حقوق و فرهنگ بومیان در قانون اساسی مکزیک به رسمیت شناخته نشود» گفت و گو با مقامات دولتی را نخواهد پذیرفت. وی افزوده است که «قانونی که اخیراً پارلمان [مکزیک] تصویب کرده باعث شده که روند نزدیکی بین دولت و ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی از بین برود».

از نظر مارکوس، طرح قانونی که به مجلس پیشنهاد گردیده با توجه به تبصره هایی که به آن زده اند، عملًا از محتوا تھی بوده و اصول خودمختاری و حق تعیین سرنوشت جوامع بومیان را محدود می کند.
(روزنامه لوموند ۳ مه ۲۰۰۱)

در زیر دو اطلاعیه را در این باره ملاحظه می کنید:

اطلاعیه کمیته مخفی انقلابی بومیان - فرماندهی مرکزی ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی

مکزیک ۲۹ آوریل ۲۰۰۱

خطاب به مطبوعات ملی و بین المللی:

خانم ها، آقایان:

باند دیگو، جکسون، چوچو و بارتلت^۱ باز هم مجلس سنا را از آن خود کرد. آیا این بدان معناست که جنگ در چیاپاز برای آن ها اهمیتی ندارد؟ البته که برایشان اهمیت دارد! به همین دلیل هم هست که این رفرم را تهیه دیده اند. زیرا به این طریق اطمینان حاصل می کنند که جنگ در چیاپاز خاتمه نمی یابد، تا نظامیان به معاملات کثیف خود در چیاپاز ادامه دهند، تا زاپاتیست ها همچنان مخفی بمانند، تا بومیان همچنان موضوع صدقه و حقارت باشند. حالا دیگر معلوم می شود که مشکل روی «نقطه» و ویرگول «نبوت». اگر بشود نامی روی این رفرم گذاشت، آن را باید «به رسمیت شناختن قانونی حقوق و فرهنگ بزرگ زمینداران و نژادپرستان» نامید. آیا فوکس [رئیس جمهور مکزیک] برای این مسخره پارلمانی بود که کف زد؟ مگر نه آن است که وی از آن حمایت کرد.

(1) Diego (D. Fernández -PAN), Jakson (Enrique Jakson-PRI), Chuco (Jesús Ortega-PRD)
همه سناتوهایی هستند که در طرح قانون نقش داشتند.

می خواهند بسیج راه پیمانی شان بومیان را از میان ببرند، اما آنچه برجا می ماند نابودی خود شان است.
آیا به راستی حافظه شان را از دست داده اند؟

آری، حالا دیگر می دانیم که از این پس چه پیش خواهد آمد: تبلیغات پرهیاهوی وسائل ارتباط جمعی در باره «اصلاح ناپذیری زاپاتیست ها»، افزایش فشار ارتش و پلیس، فعالیت مجدد گروه های شبه نظامی، حمله و غیره. این فیلم را دیگر تماشا کرده ایم و نتیجه آن هم معلوم است (از آقای زدیبو [رئیس جمهور سابق] بپرسید).

آری، بدرود. آنچه مسلم است این است که مقصود ما نیستیم.

از کوهستان های جنوب شرقی مکزیک

کمیته مخفی انقلابی بومیان - فرماندهی مرکزی ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی

معاون فرمانده شورشی، مارکوس

مکزیک، آوریل ۲۰۰۱

اطلاعیه کمیته مخفی انقلابی بومیان - فرماندهی مرکزی ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی

مکزیک ۲۹ آوریل ۲۰۰۱

خطاب به خلق مکزیک:

خطاب به خلق ها و دولت های جهان:

برادران و خواهران:

ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی (EZLN) از رفرم قانون اساسی در مورد حقوق و فرهنگ بومیان که به تازگی از طرف مجلس به تصویب رسیده، اطلاع حاصل کرده است. موضع ما از این قرار است:

یک: رفرم قانونی ای که در مجلس به تصویب رسیده است، به هیچ وجه پاسخگوی خواسته های خلق های بومی در مکزیک نیست، نه به خواسته های کنگره ملی بومیان پاسخ می دهد، نه به EZLN و نه به خواسته های جامعه مدنی ملی و بین المللی که در روزهای اخیر بسیج شده بودند.

دوم: رفرم مزبور خیانتی است به قردادهای سن آندرس بطور کلی و به پیشنهاد قانونی معروف به «پیشنهاد قانون اساسی Cocopa» بطور اخص، از جمله در نکات اساسی زیر: خوداختاری و حق تعیین سرنوشت، خلق های بومی به عنوان موضوع قوانین عمومی، زمین و منطقه، و نیز استفاده و بهره برداری از منابع طبیعی، انتخاب اتوريته های انجمان های شهر و روستا و حق داشتن انجمان های محلی.

سوم: این رفرم حقوق بومیان را تحقق نمی بخشد، بلکه رفرمی ست تحملی و نمود توهینی بزرگ به خلق های بومی، به جامعه مدنی ملی و بین المللی و به افکار عمومی، زیرا بسیج عمومی و توافق بدون آنچه مبارزه بومیان در این روزها به آن رسیده بود، پایان یافت.

چهارم: آقای فوکس از رفرم فعلی استقبال کرد، با آگاهی از این که این رفرم دورا دور نیز شباhtی به آنچه وی به عنوان پیشنهاد قانونی از طرف خودش به مجلس ارائه داده بود، ندارد.
بدین ترتیب روشن می شود که فوکس تنها تظاهر کرده بود که وی به «پیشنهاد قانون اساسی Cocopa» اعتقاد دارد، در حالی که با جناح های سخت کیر مجلس روی رفرمی معامله می کرد که حقوق بومیان را به رسمیت نمی شناسد.

پنجم: با این رفرم نمایندگان کشوری و دولت فوکسیسیت راه مذاکره و صلح را سد می کنند، بدین گونه که از حل یکی از مسائلی که باعث قیام زاپاتیست ها شده بود، خود داری می کنند. با فلجه کردن یک پروسه مذاکره، به گروه های مسلح کوناگون در مکزیک علت وجودی می بخشنند. از تصفیه حساب یک تعهد تاریخی که مکزیک طی حدود دویست سال حاکمیت مستقلش آنرا در پی خود می کشد، طفره می روند. و با واگذار کردن یک وظیفه کشوری به مجالس ایالتی، کوشش می کنند جنبش بومیان را قطعه کنند.

ششم: EZLN رسمآ این رفرم مربوط به حقوق و فرهنگ بومیان را رد می کند. این رفرم نه روح قراردادهای سن آندرس را در خود دارد، نه «پیشنهاد قانون اساسی Cocopa» را در بر می گیرد، خواست ملی و جهانی به رسمیت شناختن حقوق و فرهنگ بومیان را نادیده می گیرد. چوب لای چرخ پروسه ابتدائی نزدیکی بین دولت فدرال و EZLN می گذارد. به امید صلح که حاصل یک دوره از مذاکره در چیاپاز است خیانت می کند. و بیانگر جدائی کامل سیاستبازان از خواسته های مردمی است.

هفتم: در نتیجه، اعلام می کند:

الف) مهندس فرناندو یانیز مونیوز کار میانجی گری بین EZLN و دولت فدرال را کاملاً معلق کند و بنا بر این، دیگر ارتباطی بین دولت فوکس و EZLN برقرار نخواهد بود.

ب) EZLN تا زمانی که حقوق و فرهنگ بومیان، با توجه به «پیشنهاد قانون اساسی Cocopa»، در قانون اساسی به رسمیت شناخته نشود، طریق مذاکره با دولت فدرال را از سر نخواهد گرفت.

ج) زاپاتیست‌ها به مقاومت و شورش ادامه می‌دهیم.

هشتم: از جامعهٔ مدنی ملی و بین‌المللی می‌خواهیم که خود را سازمان داده، با بسیج در مکزیک و در جهان همگام با EZLN از دولت مکزیک بخواهند که استهzaء مجلس را باز پس بگیرد و به رسمیت شناختن حقوق و فرهنگ بومیان را سرانجام بخشد.

نهم: بخصوص از برادران و خواهران کنگرهٔ ملی بومیان می‌خواهیم که متشکل شوند و اشکال مختلف مقاومت مدنی را در سراسر خاک کشور حفظ کنند.

دموکراسی!

آزادی!

عدالت!

از کوهستان‌های جنوب شرقی مکزیک

کمیتهٔ مخفی انقلابی بومیان - فرماندهی مرکزی ارتضی زاپاتیستی آزادیبخش ملی

معاون فرمانده شورشی، مارکوس

مکزیک، آوریل ۲۰۰۱